

מנחות דף נא

עניין: כהן גדול שמת

אבני נזר יו"ד סי' שיב

(זו) ובוזה נראה לפרש מה שכתב"ג בן כה"ג צריך משיחה. דהנה בסוף פ' וילך הקהילו אלי פירש"י ולא תקעו היום בחצוצרות להקהיל את הקהל לקיים ואין שלטון ביום המות. וכן בחטילת פ' וילך מלמד שנשחטו ממנו מעיינות החכמה. וע"כ כשמת המלך ירש ממנו הכה המלוכה שהלך אז ממנו. אבל כהן גדול אימת צירושלמי פ' בתרא דהוריות [יא:] [הוצא ברמב"ם ובכ"מ סוף פ"א מה' סנהדרין] כה"ג שחטא מלקין אותו ואין מעבירין אותו מגדולתו. אמר ר' מנא כתיב כי נזר שמן משחת אלקיו עליו כביכול אני בקדושי ואהרן בקדושתו. וע"כ אף לאחר שמת לא פסק ממנו כלל קדושת כהונתו. דהוקש להקב"ה שקדושתו נצחית. ואולי הוא מקריב קרבנות במזבח של מעלה כמו שנחבאר בס' שלשלת הקבלה על רבינו אליהו הכהן. וע"כ אי אפשר שירש קדושת כהונתו מאביו. כי לא נפרד מאביו כלל. וא"כ כמו ואכלתי מן הרוח כמדליק מנר וגר עצמו אינו חסר. הנה כל אצילות הוא הארה נמוכה מהאור שנאלל ממנו. ע"כ צריך משיחה חדש:

(יו) ויש להוסיף בה דברים. דאימת במנחות (נ"א:) כה"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו החציתין קריבין משל יורשין. והרמב"ם פ"ג מה' תמידין ומוספין [הכ"ז] כתב שמקריבין עבור כפרתו. הנה שנחשב כ"ג גם בעוה"ז כל זמן שלא מינו כהן אחר תחתיו. ואף תאמר שירש הכהונה מאביו. דכל זמן שלא משחו את הבן הרי עדיין הוא עצמו כהן. שהרי קריבין החציתין מנכסיו. וירושא לא שייך אלל במקום שלולי היורשין לא ה' של המוריש וה' הפקר כמו נכסי הגר. אבל כהונה כל זמן שלא נמשח אס לא ירש הרי הכהונה עדיין של אביו. רק אם ירצו למנות כהן אחר ואז חפסוק הכהונה בעוה"ז מאביו. שוב צריכין למנות את בנו כמו בכל ירושה. וממשה זו דחציתין קריבין משל יורשין נמי רא' למ"ש לעיל דכ"ג אינו נפסק כה כהונתו בשעה שמת. ואינו דומה למלך. וכל זה מדבריר ירושלמי הנ"ל כביכול אני בקדושי ואהרן בקדושתו:

ירושלמי ר"ה פ"א ה"א

מזבח. ור' חונא אמר כל אותן ששה חדשים שהיה דוד בורח מפני אבשלום בנו בשעירה היה מתכפר כהדיוט. אמר ר'

ירושלמי הוריות פ"ג ה"א

מביא פר' דהנשיא כהדיוט: גמ' כהן משיח שחטא וכו' כהן משיח שעבר ממשיותו וכו': "אמר ר' לעזר יבהן גדול שחטא מלקין אותו ואין מעבירין אותו מגדולתו. אמר ר' מנא כתיב כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני ה' כביכול מה אני בגדולתי אף אהרן בגדולתו. אמר ר' אבון (קדוש

רמב"ם פ"ג מתמידין ומוספין

והיכן שורפין אותן בעזרה: כב מת כהן גדול בשחרית אחר שהקריב חצי העשרון ולא מינו כהן אחר מביאין היורשין עשרון שלם עבור כפרתו ועושין אותו חביתין ושלימה היתה קריבה. מת כהן גדול קודם שיקריבו

מקדש דוד סי' ל

ב) ובהחביתין שכ"ג מקריב בכל יום להמשחו אפילו מת כ"ג

ג"כ קריבה ואיכא פלוגתא במנחות (נ"א ע"ב) איכא למ"ד דקריבה משל ציבור ואיכא למ"ד דקריבה משל יורשין והרמב"ם ז"ל פ"ג מהל' תמידין הכ"ז פסק דקריבה משל יורשין (ו) וכחצ דהיורשין מביאין עבור כפרתו היינו שהקרבן עבור כ"ג המת וכ"כ הרגמ"ה ז"ל מנחות (נ"ב). על הא דאמרין שם בפר העלם דבר ש"ז ושעירי עכו"ם דמתחילה מגבין להם ולא חיישין לפשיעה ובחציתין חיישין לפשיעת היורשין ואמרין שם בגמרא כי קא חייש ר"ש לפשיעה הנ"מ במלמא דלי"ל כפרה בגוה במילתא דלי"ל כפרה בגוה לא חייש וכחצ הרגמ"ה ז"ל שם דבחציתין לי"ל להיורשין כפרה בגוה דאס היו היורשין מביאין בעצורו היו מביאין (ו) ולא בעבור עצמן ע"ש יש לעיין איך שייך חיוב על הכ"ג לאחר מיתה וז"ל דכשמיינוהו לכ"ג מתחייב בחציתין עד שימנו כ"ג אחר ואין זה עליו חובה חדשה בכל יום ונשתעבדו נכסיו לכל הזמן א"כ אפשר לבוא לאח"מ וכו' האשה שהציאה חטאתה ומתה דיציאו יורשין עולתה אי שעבדה דאורייתא בקידושין (י"ג:) והכא אפילו שעבדה לאו דאורייתא איכא קרא דהתורה שעבדה את היורשים אך החובה היא שהכ"ג נתחייב בחייו:

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON